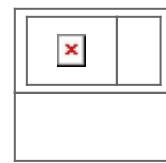

توضیحات وزارت نفت به یک گزارش

توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی تحت هیچ شرایطی معطل نخواهد ماند اداره کل روابط عمومی وزارت نفت در پی انتشار گزارشی با عنوان «خسارت ۸۷ میلیارد دلاری صنعت نفت از بی‌توجهی دولت به شرکت‌های داخلی» توضیحاتی ارائه داد و تاکید کرد: توسعه فاز ۱۱ تحت هیچ شرایطی معطل نخواهد ماند. به گزارش پایگاه اطلاع رسانی مشعل؛ در این توضیحات آمده است: «روزنامه کیهان و برخی رسانه‌های همسو که ۲۹ اردیبهشت ماه رقم خسارت تاخیر در بهره‌برداری از فاز ۱۱ پارس جنوبی را به نقل از آقای هدایت خادمی، نماینده ایزه و باغملک در مجلس، ۲۵ میلیارد دلار اعلام کرده بودند در فاصله کمتر از ۱۰ روز و در گفت‌وگویی دیگر با آقای اصغر ابراهیمی‌اصل، بار دیگر مدعی شدند خسارت صنعت نفت در فاز ۱۱ پارس جنوبی ۸۷ میلیارد دلار است. گویا برخی باز هم به روش بازی با اعداد که پیش از این در موضوع پرونده کرسنت از آن بهره برده و هر روز عددی به عنوان غرامت و خسارت این شرکت مطرح می‌کردند متوسل شده و اکنون در پی کشف خسارت شرکت توتال هستند تا از آن به عنوان کلیدواژه جدید برای تاختن به دولت و وزارت نفت بهره ببرند. آقای اصغر ابراهیمی‌اصل در فرازی از سخنان خود گفته است که چرا کار توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی به توتال که بدعهد بوده و کارش معطل کردن میدان‌های مشترک ایران است واگذار شده است؟ در ابتدا باید گفت هدف از عقد قرارداد تیر ماه ۱۳۹۶ با کنسرسیوم متشکل از شرکت‌های توتال فرانسه، سی‌پی‌سی چین و پتروپارس ایران جذب سرمایه‌گذاری خارجی جهت توسعه میدان گازی فاز ۱۱ پارس جنوبی و انتقال تکنولوژی به ویژه در خصوص سکوهای عظیم تقویت فشار گاز در دریا که برای اولین بار در حوزه پارس جنوبی احداث می‌گردد، بوده است. قبل از عقد قرارداد فاز ۱۱ نیز موافقت مقام‌های عالی نظام وفق قانون نفت، یعنی هیئت عالی نظارت بر منابع نفتی اخذ شده بود. در این هیئت، مقام‌های عالی رتبه قوای مجریه، قضاییه و مقننه حضور داشته و بر فرآیند ارجاع کار به کنسرسیوم پیمانکار نظارت کامل داشته و دارند. بنابراین، مصالح عالیه نظام از جانب هیئتی که قانون‌گذار اعضای آن را معین نموده است، رصد شده و ابهام‌های مطرح شده از سوی آقای ابراهیمی‌اصل، از پیش، مورد عنایت هیئت مزبور بوده و پس از تدقیق لازم، اجازه عقد قرارداد صادر شده است. درباره ادعای بدعهدی توتال نیز خوب است آقای ابراهیمی‌اصل بار دیگر این توضیحات را که برای چندی بار ارائه می‌شود مطالعه کنند شاید بالاخره دریابند که قرارداد طرح توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی در قالب بیع متقابل در سال ۱۳۸۵ با شرکت توتال پاراف شد اما تنفیذ نشد، مطابق مفاد این قرارداد (و دیگر قراردادهای بیع متقابل)، شرکت توتال باید پس از انجام مطالعات مهندسی درباره تصمیم‌گیری تجاری اف‌آیدی (FID) اقدام می‌کرد، بنابراین بلافاصله پس از امضای قرارداد، مطالعات پایه و تفصیلی مهندسی این قرارداد را در سال ۲۰۰۵ آغاز و تا اوایل سال ۲۰۰۷ تکمیل کرد. سپس در سال‌های ۸-۲۰۰۷ و در مرحله اف‌آیدی با توجه به افزایش ناگهانی قیمت نفت و به تبع آن افزایش قیمت کالا و خدمات، پیشنهاد افزایش مبلغ اجرای طرح توسعه فاز ۱۱ از سوی شرکت فرانسوی به شرکت ملی نفت ایران ارائه شد و در زمان مذاکرات، به دلیل اعمال تحریم‌های بین‌المللی جدید علیه ایران، در عمل ادامه همکاری شرکت توتال با ایران غیرممکن شد. پس از این اتفاق، شرکت ملی نفت ایران قرارداد طرح توسعه فاز ۱۱ را با شرکت ملی نفت چین (سی‌پی‌سی‌آی) امضا کرد، بنابراین بیان این مطلب که توقف ۱۶ ساله توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی به دلیل بدعهدی شرکت توتال بوده است، صحیح نیست.

در مورد ادعای دیگر آقای ابراهیمی‌اصل مبنی بر حفر چاه در لایه غیرمشترک فازهای ۲ و ۳ پارس جنوبی نیز این موضوع قویاً تکذیب می‌شود. میدان مشترک گازی پارس جنوبی یا گنبد شمالی، در برگیرنده چهار لایه مخزنی K۱، K۲، K۳ و K۴ است که همه این لایه‌ها در ۲ سمت مرز آبی ایران و قطر گسترش داشته و بین ۲ کشور مشترک است. بر این اساس، مفهومی با عنوان لایه مستقل مخزنی در این میدان وجود ندارد، از این رو مباحث مطرح شده درباره برنامه‌ریزی توتال برای تولید از لایه‌های مخزنی مستقل در بخش ایرانی میدان و برداشت نکردن از لایه‌های مخزنی مشترک، فاقد توجیه فنی بوده و از پایه، بی‌اساس است.

اما در مورد تعیین عدد ۸۷ میلیارد دلاری خسارت ۱۶ ساله تاخیر در بهره‌برداری فاز ۱۱ از سوی آقای ابراهیمی‌اصل و ارتباط دادن آن به موضوع بی‌توجهی به شرکت‌های داخلی برای توسعه این فاز، ذکر این نکته ضروری است که اگرچه تاخیر در بهره‌برداری از فاز ۱۱ میدان مشترک پارس جنوبی به عنوان معلول شرایط کشور، عدم‌النفع دارد، اما خوب است آقای ابراهیمی اصل و سایر همفکران‌شان به جای ضرب و تقسیم اعداد و کشف ارقام جدید خسارت و ارتباط دادن آن به مدیران فعلی وزارت نفت، به علل، ریشه‌ها، سوابق و سهم سایر تصمیم‌گیران در تاخیر پروژه‌های ملی توجه و سپس به تحلیل وقایع اقدام کنند. در مورد ادعای دیگر آقای ابراهیمی اصل مبنی بر بی‌توجهی به شرکت‌های داخلی، همانگونه که در قرارداد توسعه فاز ۱۱ پیش‌بینی شده است بیش از ۸۵ درصد کار توسعه این فاز توسط شرکت‌های داخلی انجام و در مورد ساخت سکوهای فشارافزای فوق سنگین که نیازمند بهره‌گیری از دانش بالاست نیز مطابق سناریوهای پیش‌بینی شده و با تاکید بر استفاده از حداکثر توان داخلی کار در حال پیگیری است و تاکید می‌شود توسعه فاز ۱۱ تحت هیچ شرایطی معطل نخواهد ماند.»